

Ať se všichni máme jako prase v žitě

(politická bajka)

Jednou se v jednom malém království mamce svini narodilo selátko, které bylo stále nespokojené. Žádný z jejích cecíků mu nebyl dost dobrý, žádná šlichta dost chutná. Když trochu povyrostlo, řekla mu máma: „Mazej do světa, ať si to tvé chrochtání poslouchá někdo jinej!”

Malý chytrý čuník prošel pár dalších zemiček v okolí a usoudil, že potřebuje vzdělání. V sovím hradu se ho ve vrátnici zeptala jedna sůva, co by rád. Když jí to vysvětlil, významně mrkla a doporučila mu manažerský rychlokurs.

„To je nejmodernější druh vzdělání pro všechny politiky. Po jeho ukončení pak od nás dostaneš krásné pozlacené lejtstro s pečetí a bude z tebe certifikované politické čuně.”

Prasátko absolvovalo naprogramovanou vylejvárnu a nalejvárnou a výrazně mu stouplu sebevědomí. Skamarádilo se s dalšími žáky a s nimi se po ukončení kursu rozhodlo kandidovat v jedné zemičce, kde sháněli nového krále. Kdysi tam vládl lev, ale s tím nebyly spokojené zdejší krávy. Místo něj dosadily bejka, ale ten zase dojel na spiknutí úlišných koček...

Ale co nyní slíbit voličům, aby jeden uspěl? Čuník zvolil heslo „Ať se všichni máme jako prase v žitě“. No, co byste řekli? Líbilo se to a prase se stalo novým králem.

Dovedli ho na hrad a ukázali mu jeho přepychové komnaty.

„Ale fuj, tady se mi ani trochu nelíbí,” pravil korunovaný čuník, „předělejte to na chlívek.”

Chtěli ho posadit do královské limuzíny, ale on zase protestoval: „Tohle nechci, pořídte mi prasomobil. Ať ho tu mám už odpoledne!”

Po královském obědě se ho vrchní našeptávač

zeptal: „Přejete si ode mě nějakou radu, nebo budete vládnout sám?”

„Poslechnu si vaše rady a pak zvážím, jestli se mi líbí,” mazaně odvětil nový král. Našeptávač slastně přimhouřil očka a spustil: „Království je tak trochu v krizi, takže je potřeba lidu ukázat, jak dovedete oproti předchůdcům skvěle šetřit.”

„Jak se to dělá?”

„Každý z nových vládců si nejdřív pozve veverčí audit. Jsou v něm odborníci, kteří vám naznačí, jakým směrem vést úsporné aktivity.”

„Tak jo, pozvěte je,” souhlasil čuník.

Vrchní našeptávač se klaněl až k zemi, teprve za dveřmi si pomocí drápků pročísl chundelatý rezavý ocásek a rozchroupal na oslavu lískový oříšek.

Veverčáci všude udělali průvan a binec a nechali si za svou práci zaplatit tvrdou ořechovou měnou - padly na to veškeré královské rezervy.

„Musíte z paláce vyházet dvacet procent pracovníků.”

„A kdo bude dělat jejich práci?” podivil se král.

„No přece ti, co budou mít to štěstí, že tu zůstanou.”

„To ale budu muset všem propuštěným dát na cestu pořádnou výslužku,” protestoval čuník.

„Pssst, o tom před lidmi nemluvte, jinak by si spočítali, že jste vlastně tímto krokem nic neušetřil.”

„A nebudou z toho zbylí zaměstnanci padat na hubu?”

„Klid, pane králi, po nějakém čase si zase stavy zaměstnanců tiše doplníte.”

„No dobrá, a co dál?”

„Vyhodíte krtky za to, že nadlimitně tunelovali a připravili vaši pokladnu o výnos z prodeje zeleniny.”

„A co dál?”

„Snížíte přídavky myším rodinám a objednáte si u nás osvětovou kampaň, propagující myší antikoncepci.”

„A nebude ta kampaň dražší než to, co ušetříme na přídav-

cích?”

„Pssst, o tom se nemluví. Mezi námi, jenom asi dvojnásobně.”

„Ještě něco?”

„Včely vás pomlouvají, že jste si do paláce začal tahat samé líné a hloupé trubce. Měl byste jim ukázat, kdo je tu pánem.”

„No, to rozhodně! Co navrhuje?”

„Oznamte jim, že v rámci inovace teď budou muset stavět plástve do čtverců. Ty, co to nedokážou, označíme za zpátečníky a budou platit dvojnásobné daně.”

Netrvalo dlouho a z chytrého prasátka se stala zkušená politická svině. Čuník si pořídil dostatečný počet koryt, několik lukrativních chlívků a pár růžových společnic.

V dalších volbách bude jeho protikandidátem lišák. Možná by bylo na čase posílit hlasovací právo slepic...

© 2010 Ilka Pacovská